U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Vojtěcha Šimíčka a soudců JUDr. Miluše Doškové a Mgr. Radovana Havelce v právní věci žalobce: **Z. M.**, zastoupeného Mgr. Luďkem Růžičkou, advokátem se sídlem Havlišova 15, Brno, proti žalovanému: **Generální ředitelství cel,** se sídlem Budějovická 1387/7, Praha 4, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 3. 10. 2013, č. j. 30 Af 37/2013 – 50,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

[1] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) se žalobou, doručenou Krajskému soudu v Brně dne 11. 4. 2013, domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 2. 2013, č. j. 1883-3/2013-90000-304.1, jímž bylo zamítnuto odvolání stěžovatele proti platebnímu výměru Celního úřadu Břeclav ze dne 24. 11. 2010, č. j. 25582-253/2010-021100-021. Stěžovatel zároveň požádal o osvobození od soudních poplatků za jím podanou žalobu.

[2] Krajský soud v Brně nejdříve dne 22. 5. 2013 stěžovatele vyzval (č. l. 21 spisu krajského soudu) k vyplnění formuláře - *„Potvrzení o osobních, majetkových a výdělkových poměrech*“ s tím, aby jej ve lhůtě dvou týdnů od doručení vyplněný zaslal soudu zpět.

[3] Posléze krajský soud vydal dne 3. 10. 2013 v záhlaví citované usnesení, jímž žádost stěžovatele o osvobození od soudních poplatků zamítl, neboť nebyly v dané věci splněny podmínky pro osvobození od soudních poplatků, předvídané v § 36 odst. 3 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) (výrok I.). Současně jím stěžovatele podle ust. § 9 odst. 1 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, opětovně vyzval, aby ve lhůtě 10 dnů ode dne doručení tohoto usnesení zaplatil soudní poplatek za jím podanou žalobu, který podle položky č. 18, bod 2., písm. a) Sazebníku soudních poplatků činí 3000 Kč (výrok II.).

[4] Proti uvedenému usnesení stěžovatel podal osobně u Krajského soudu v Brně dne 4. 11. 2013 kasační stížnost, doplněnou o žádost o osvobození od soudních poplatků za kasační stížnost a žádost o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. Stěžovatel zde rovněž uhradil soudní poplatek formou kolků, jejichž celková hodnota činila 3 000 Kč (č. l. 56 spisu krajského soudu). Nejvyššímu správnímu soudu byla stěžovatelova kasační stížnost krajským soudem doručena dne 7. 11. 2013.

[5] Nejvyšší správní soud se nejprve zabýval tím, zda jsou splněny náležitosti kasační stížnosti ve smyslu § 106 s. ř. s. Jednou z podmínek je i požadavek na podání kasační stížnosti ve stanovené lhůtě.

[6] Podle ustanovení § 106 odst. 2 s. ř. s. musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů ode dne doručení rozhodnutí krajského soudu. Zmeškání lhůty pro podání kasační stížnosti nelze prominout. Podle ustanovení § 106 odst. 4 s. ř. s. se kasační stížnost podává u Nejvyššího správního soudu, přičemž uvedená lhůta je zachována i v případě, že byla kasační stížnost podána u soudu, který napadené usnesení vydal.

[7] Počítání lhůty pro podání kasační stížnosti se řídí ustanovením § 40 s. ř. s., které stanoví, že lhůta stanovená tímto zákonem, výzvou nebo rozhodnutím soudu počíná běžet počátkem dne následujícího poté, kdy došlo ke skutečnosti určující její počátek. Dle ustanovení § 40 odst. 2 s. ř. s. končí lhůta určená podle týdnů uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který počátek lhůty určil.

[8] Jak je zřejmé z předmětného spisu krajského soudu sp. zn. 30 Af 37/2013, kasační stížností napadené usnesení, které obsahovalo rovněž poučení o možnosti podat proti němu ve lhůtě dvou týdnů ode dne doručení kasační stížnost Nejvyššímu správnímu soudu, bylo stěžovateli doručeno dne 14. 10. 2013 (viz kopie doručenky do datové schránky právního zástupce stěžovatele na č. l. 51 spisu).

[9] V daném případě byl, ve smyslu citovaného ust. § 40 odst. 1 s. ř. s., dnem určujícím počátek běhu dvoutýdenní lhůty pro podání kasační stížnosti den doručení předmětného usnesení krajského soudu, tj. úterý 15. 10. 2013. Konec dvoutýdenní lhůty pro podání kasační stížnosti dle odst. 2 téhož ustanovení připadl na den, který se svým pojmenováním shoduje s dnem určujícím počátek běhu lhůty, tj. úterý 29. 10. 2013. Tento den byl tak posledním dnem pro včasné podání kasační stížnosti, tzn. pro její předání soudu nebo zaslání prostřednictvím držitele poštovní licence, popř. zvláštní poštovní licence, anebo předání orgánu, který má povinnost ji doručit.

[10] Pokud tedy stěžovatel kasační stížnost podal u Krajského soudu v Brně osobně až v pondělí 4. 11. 2013, tj. 6 dnů po zákonem stanovené lhůtě, Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že kasační stížnost stěžovatele byla podána opožděně.

[11] Nejvyššímu správnímu soudu proto nezbylo než z uvedených důvodů kasační stížnosti proti v záhlaví citovanému usnesení krajského soudu podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., odmítnout pro její opožděnost.

[12] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3 s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., podle nichž žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

[13] Pro úplnost Nejvyšší správní soud dodává, že s ohledem na opožděnost kasační stížnosti neodstraňoval její vady (absence kasačních důvodů), ani nevyzýval stěžovatele k uhrazení soudního poplatku za kasační stížnost, který podle položky č. 19 Sazebníku soudních poplatků činí 5000 Kč, a za žádost o přiznání jí odkladného účinku, který podle položky č. 20 Sazebníku soudních poplatků činí 1000 Kč. Takový postup by byl s ohledem na nutné odmítnutí kasační stížnosti ryze formální. Navíc kasační stížnost směřovala proti rozhodnutí o zamítnutí žádosti o osvobození od soudního poplatku za řízení před krajským soudem, a proto požadavek, aby stěžovatel uhradil soudní poplatek za kasační stížnost, by znamenal jen další řetězení téhož problému a nebyl by v souladu se zásadou hospodárnosti řízení (viz též rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 4. 2004, č. j. 6 Azs 27/2004 - 41, publ. pod č. 486/2005 Sb. NSS, či rozsudek ze dne 13. 9. 2007, č. j. 9 As 43/2007 – 77, dostupné na www.nssoud.cz).

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 26. listopadu 2013

JUDr. Vojtěch Šimíček
předseda senátu